

ای وطن من - صفحه ۸۶

#تاریخ ادبیات:

سلمان هراتی؛ صفحه ۱۴۴ کتاب درسی

#معنای لغات:

مظلوم: کسی که به آن ظلم شده باشد / شمایل: چهره / دریادل: شجاع، بزرگوار و بخشنده / برگزیده‌اند: انتخاب کرده‌اند / فروتن: متواضع / نیرومند: قوی / کهنسال: پیر / خوف: ترسیدن / نیایش: عبادت / مردان نیایش: اهل عبادت / غایت: بی نهایت / به غایت: خیلی زیاد / جرأت‌مند: شجاع / مجمع الجزایر: زنجیره‌ای از جزیره‌ها / مواج: موج دار، طوفانی، خروشان / عاطفه: مهر و محبت / خشونت: عصبانیت / شکیبیا: صبور / شکوهمند: با عظمت / می‌مانی: شبیه هستی / وسعت داد: زیاد کرد / پوپک: هدهد، پرنده شانه به سر / مؤدب: با ادب / رویین تن: آسیب ناپذیر

#معنای شعر:

ای وطن! تو همواره سرسبز و جاودان هستی. تو مظلومی اما بسیار توانا و قدرت‌مند و من باتمام وجودم تو را دوست دارم. ای وطن! تو چهره‌ای به زیبایی آفتاب داری و بسیار با عظمت و شجاع هستی که نام خیابان‌هایت، به اسم شهیدانی است که عاشقانه خود را در راه تو فدا کردند. ای قوی و متواضع! ما در کنار تو شاداب و سرفراز ایستاده‌ایم و تو مانند درخت گردوی کهنسالی هستی و بیشتر از آن که من از ترس تیر نگران باشم، تو ایستاده و پابرجا هستی و فرزندان تو اهل عبادت و مبارزه هستند. ای وطن! تو مادرانی داری که بسیار صبور هستند و پدرانی که بسیار شجاع و دلیر. تو را دوست دارم همان طوری که عشق، دریای پاک و پهناور و آفتاب درخشان با عظمت را دوست دارم. تو از جزیره‌هایی تشکیل شده‌ای که سرشار از زیبایی و خوبی و پاکی هستند. تو همانند بهار زیبا، پایدار و ماندنی هستی. تو اقیانوس وسیع و پاکی هستی که مهربانی و خشم را با هم در خود جای داده‌ای. ای شکیبیای با عظمت! هیچ جای دنیا وجود ندارد که از تو عاشق‌تر باشد. من تا زمانی که زنده هستم به تو وفادارم و مردن در آغوش تو، زندگی و حیات دوباره است. تو را دوست دارم... وطنم! چقدر شبیه اقیانوس، وسیع و با عظمت هستی. ای پهلوان متواضع! خدا در حق تو، لطف و مهربانی بسیاری کرده است. در کویر دورافتاده‌ی طبس، آن اتفاق تاریخی را به یاد داری؟ جز خدا هیچ کس آنجا نبود. خدا بود که با طوفان شن، همه‌ی دشمنان را از بین برد. ای وطن من! ای کشوری که همانند هدهد با ادب هستی و در عین آسیب‌ناپذیری فروتن و افتاده؛ ای کشوری که فروتن و آسیب‌ناپذیری، ای وطن من...

#آرایه‌ها:

شعر سرتاسر تشخیص است به خاطر مخاطب قرار دادن وطن / آفتاب شمایل ← وطن انسانی است که صورتی مثل آفتاب درخشان و نورانی دارد. تشبیه و استعاره از وطن / دریادل ← کنایه از شجاع و دلیر + استعاره از وطن / تو آن درخت گردوی کهنسالی ← تشبیه وطن به درخت گردو / اقیانوس مواج عاطفه و خشونت ← تناقض / اقیانوس ← استعاره از وطن / مرگ در کنار تو زندگی است ← تناقض (پارادوکس) / در دوره‌های کویر طبس ← تلمیح دارد به داستان حمله‌ی شبنامی آمریکا به ایران که بر اثر طوفان شن از بین رفتند و شکست خوردند. / زمین ← مجاز از دنیا، جهان

#نکات دستوری:

من خوف تبر را نگرانم ← من نگران خوف تبر هستم ← را: فک اضافه

